ZUSAMMENGESETZTE HANDSCHRIFT MIT THEOLOGISCHEN TEXTEN AUS DEM UMKREIS DER MELKER REFORM

Melk, Wien (?), 2. Viertel 15. Jh. (Melk, 1434 und Wien [?], Mitte 15. Jh. [1451]) Seite 173r

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=41512
Copyright: Melk, Benediktinerstift

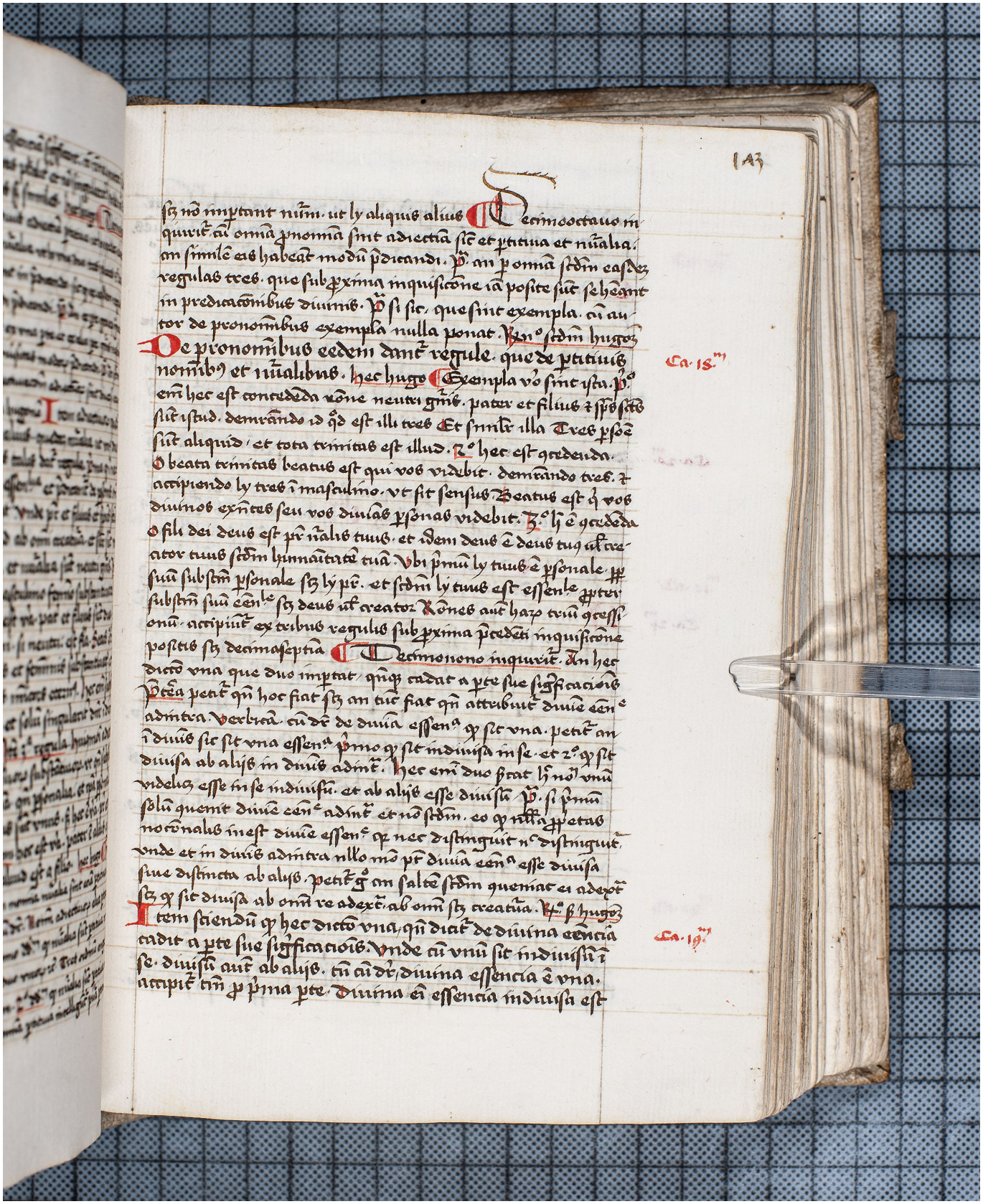

173

sed non imputant nummum. ut ly aliquis alius. Decimooctauo inquirit an omnia pronomina sint adiectiua sicut et primitiua et nominalia. an similiter eis habeant modum predicandi. Pro. an pronomina secundum easdem regulas tres. que sub prima inquisicione ita posite sunt se habeant in predicacionibus diuinis. Pro si sic. que sint exempla. cui autor de pronominibus exempla nulla ponat. Sin. secundum hugon

De pronominibus eedem dant regule. quae de primitiuis nominibus et nominalibus. hec hugo. Exempla vero sint ista. Pro. cum hec est concedenda cone neutri gnis. pater et filius et spiritus sanctus sunt istud. demonstrando id quod est illi tres. Et similiter illa tres persone sunt aliquid. et tota trinitas est illud. Ro. hec est negenda. O beata trinitas beatus est qui vos videbit. demonstrando tres. et accipiendo ly tres in masculino. vt sit sensus. Beatus est qui vos diuinos existentes seu vos diuinas personas videbit. Ro. ly e negenda. o fili dei deus est pater nalis tuus. et idem deus e deus tuus ut creator tuus secundum humanitatem tuam. Vbi primum ly tuus e personale. pro suum substantiam personale sicut ly pater. et secundum ly tuus est essentiale pater substantiam suam essentiale sicut deus ut creator. Rones autem hazo trium gressionum accipiunt ex tribus regulis sub prima predicti inquisicione positis sicut decimaseptima. Decimonono inquirit. An hec dicto vna que duo imputat. quia cadat a parte sue significacionis peccata peccat qui hoc fiat sicut an tuc fiat qui attribuit diuine essentie admitta. Verbiga. cui de de diuina essentia. quia sit vna. petit an in diuinis sit sit vna essentia primo quia sit indiuisa in se. et 2o quia sit diuisa ab alijs in diuinis admittit. hec enim duo fiat ly non vnum videlicet esse in se indiuisum. et ab alijs esse diuisum. Pro. si primum solum quaerit diuine essentie admittit et non secundum. eo quia nulla pietas nominalis inest diuine essentie quia nec distinguit non distinguit. vnde et in diuinis admitta nullo modo per diuina essentia esse diuisa sive distincta ab alijs. petit quod an saltem secundum quaerat ei adeptum sicut quia sit diuisa ab omni re adexistente. ab omni sicut creatura. Pro. per hugon

Item sciendum quia hec dicto vna. qui dicit de diuina essencia cadit a parte sue significationis. vnde cum vnum sit indiuisum in se. diuisum aut ab alijs. tum cum dicit diuina essencia e vna. accipit tum pro prima parte. diuina ei essencia indiuisa est

Ca. 15m

Ca. 19m